

In *Justitie*

Singura publicație
dedicată apărării
drepturilor omului

Serie nouă nr. 27,
Ediție electronică

„Societatea nu are dreptul să mă judece dacă nu e în stare să mă apere“ - *Istrate Micescu*

Editor: Fundația „REPORTER“ • președinte avocat Graziela Bârlă

www.fundatiareporter.ro

DREPTUL LA CUVÂNT

Av. Graziela Bârlă

Victime colaterale

Opinia publică și media din România au constatat că, deși de mai bine de trei săptămâni justiția e paralizată de proteste, judecătorii Curții Constituționale nu sunt în... inactivitate. Câțiva comentatori, mai hâtrii, i-au numit conservatori. Alții le-au spus... spărgători de grevă.

Inactivității magistraților (a tuturor celorlalți) îi spunem așa, delicat, pentru că, de fapt, judecătorii și procurorii nu sunt în grevă, ci în protest: ei intră în săli, dau termene la dosarele aflate pe rol, judecă tot ceea ce e urgent (cazurile de prelungiri de mandate de arestare și încredințările de minori), și atât. Din octombrie au declarat însă că, dacă revendicările lor nu sunt permise de Guvern, nu vor mai judeca deloc.

Pentru acțiunea lor, în principiu, judecătorii au dreptate.

Și poate că nu există nicio altă formă de a se manifesta decât această activitate... inactivă, menită să îi oblige pe guvernanți să accepte că justiția trebuie să aibă bani, atât pentru desfășurarea concretă a actului de judecată, cât și pentru a asigura veniturile celor ce înfaptuiesc actul de judecată. Nu reiau comentariile legate de faptul că o asemenea atitudine a venit un pic prea târziu, după ce justiția, prin mulți dintre exponenții ei, s-a lăsat terfelită în toate felurile cu putință, de către oricine, de la politicieni la interlopi și că, azi, în campanie electorală prezidențială, strigătul ei în pustie seamană izbitor cu chemarea de ajutor a lui Petrică, pe care n-o mai crede însa nimeni, chiar dacă lupul aproape l-a mâncat... pe Petrică.

La mai bine de 3 săptămâni de protest, nu doar justiția este paralizată: victime colaterale, avocații, executorii și experții judiciari încep să simtă criza creată de inactivitatea magistraților. Ca un bulgare de zăpadă ce capătă tot mai multă consistență, pe măsură ce se rostogolește, criza devine tot mai acută și, din această perspectivă, mai imorală acțiunea magistraților. Să mă explic: în vreme ce magistrații se luptă cu sistemul pentru a dovedi ca reprezintă o putere de sine stătătoare în Stat și că este îndreptățită să primească salarii la nivelul oricărei alte puteri în Stat, avocații, executorii și experții judiciari au ca singure surse de venituri banii pe care îi

câștigă din onorarii. Lor nu le da nimeni nimic, dacă nu muncesc, nu au nici măcar un venit minim asigurat, iar dacă nu câștigă, nu își pot asigura nici ziua de azi, darămi-te ziua de mâine, cu atât mai puțin pot să contribuie la bugetul de Stat, din care, până la urmă, se redistribuie, printre altele, sumele de bani revendicate, în plus, de către judecătorii.

Ecuția e mai mult decât simplă, e elementară: câtă vreme Justiția nu funcționează, mai exact justițiabilul nu constată o anumită desfășurare a procesului său, nici apelul la vreuna dintre cele trei categorii profesionale mai sus enunțate nu se justifică. Și câtă vreme nimeni nu are nevoie de acești specialiști ai dreptului, ei pot să moară de foame.

Dar justițiabilul? El ce să mai zică? Despre justițiabilul nu mai zice nimeni nimic, el e cea mai importantă victimă a inacțiunii instanțelor de judecată: pentru el, costurile pot fi incalculabile, distrugătoare: câtă vreme justiția protestează, el poate să își piardă afacerea (Registrul comerțului a anunțat deja că nu lucrează până la 1 octombrie), banii pe care îi avea de recuperat de la un debitor, o moștenire absolut necesar a fi soluționată, o oportunitate legată de hotărârea dintr-un dosar, soluție ce ar fi trebuit să fie dată azi, nu mâine, înțelegând prin acest mâine unul extrem de improbabil.

Poate că, la prima vedere, dat fiind faptul că procesele, și așa, durează incredibil de mult, o amânare a unor cauze pentru o lună, două (sau pentru anul viitor, ca la Înalta Curte de Casație și Justiție), nu va fi un capăt de țară, ci doar de viața a unui neînsemnat cetățean al României.

Poate că, o dată ce instanțele își vor relua activitatea, magistrații vor face ore suplimentare și vor încerca să recupereze această pierdere a fiecăreia dintre nenumitele victime colaterale ale protestului lor.

Sau poate nu. Într-o țară în care miniștrii nu demisionază, oricât de abject s-ar purta, într-o țară în care amantele sunt publice, pe treptele cele mai înalte ale ierarhiilor sociale și politice, într-o țară în care copacul nu se vede niciodată din cauza desimii pădurii, a spera devine o utopie.